

Roverská expedice Černá Hora 2012

6. - 16. července

V létě roku 2010 podnikli Žilet s Martinem úspěšnou výpravu stopem do Černé Hory, při které prozkoumali nejzajímavější kouty této krásné země. Díky jejich zkušenosti s místním prostředím jsme se rozhodli vyrazit na roverskou expedici právě do hor Prokletije ležících na černohorských a albánských hranicích a lákajících turisty především na neporušenou přírodu.

Plán byl jasný a na jaře jsme začali s přípravami. Termín padl na 6. - 16. července a už nic nebránilo zakoupení jízdenek a díky Martinově iniciativě jsme se mohli těšit na připravené výlety v horách. Většina z nás odjela do Brna již den předem, abychom stihli nakoupit jídlo na cestu. Přespali jsme u Žileta na bytě a ráno jsme se všichni setkali na nádraží a těšili se na 22 hodinové cestování. Po předloňských zkušenostech jsme se dostatečně vybavili

knížkami a MP3 přehrávači a v neděli ráno jsme dorazili do Kolašinu. To jsme ale ještě nevěděli, co nás čeká. O pár minut později Gremlin prohledává batoh a říká: „Nemůžu najít peněženku a měl jsem v ní i pas!“ Začalo obracení všech batohů vzhůru nohama a po chvíli Gremlin usoudil, že všechny doklady zapomněl ve vlaku. Rozdělili jsme se na dvě skupiny – jedna vyrazila na výlet a druhá čekala na večerní příjezd vlaku s peněženkou. Další den nám konečně začala ta pravá akce. Čekání, staré autobusy, taxíky, čevapčiči, toulaví psi a všude kolem dvoutisícové vrcholy, to je pravá Černá Hora.

V pondělí odpoledne jsme se všichni setkali u Hridského jezera, kde jsme se v průzračném horském jezeře mohli vykoupat a pohrát si s čolky, kterých se ve vodě proháněly tisíce. V dalších dnech jsme pokořili nějakou tu dvoutisícovku, podívali jsme se do údolí Grbaja dolina, které je podle našeho mínění jedním z nejhezčích přírodních úkazů, co jsme kdy viděli. Zkusili jsme zdolat Volušnicu a když nám to nešlo po dobrém, zkusili jsme to po zlém direkt nahoru ... a stejně to

nevyšlo. Co už, no. Třeba příště a správnou cestou. Ve středu večer jsme se rozloučili s Gremlou, Alčou, Áďou a Evičkou, protože je volaly táborové povinnosti a naše šestice vyrazila na další sbírání zkušeností a zážitků do extrémních podmínek hor Prokletje.

Místní turistické značení se od českého dost liší, a to ve všech ohledech. Není tak časté jak u nás, není dobře vidět a hlavně neznají rozcestníky, což nám prodloužilo horský přechod ze dvou dnů na tři a nezbývalo nám, než si zahrát na Beara Gryllse a rozpouštět vodu ze sněhu. Naštěstí jsme vše v pořádku přežili, v neděli se vykoupani v Jadranu a v pondělí večer dojeli plní dojmů zpátky do Třebové. Expedice proběhla úspěšně, žádní zranění ani ztracení a příští rok se těšíme na další akci.

roveři Martin, Žilet, Siky, Luďa, Jump, Pepek, Gremla,
Evička, Áďa a Alča

